

Créixer en temps de crisi

Camil Escáñez

de Bat a Bat

Director

Camil Escáñez

Redactora en Cap

Gemma Carbonell

Consell de Redacció

Carme Barbany

Marisa Camacho

M. Dolors Dalmau

Consol Fusté

Coral Gómez

Olga Gómez

Marina Molins

Patricia Prieto

Josep Maria Tàrrach

Col·laboradors

Equip de Cures Pal·liatives

Anna Marqués

Mn Francesc Pardo

Sylvia Sanz

Assessoria i Assistència

Redaccional

Josep Díaz

Disseny

Simó Calvo

Etiquetatge i embossament

Residents del Centre Geriàtric

Era a finals de 1993 quan vam definir el període 1995-1997 com a clau per aconseguir allò que vam anomenar "velocitat de creuer" en la utilització de les noves infraestructures, inaugurades oficialment al febrer de 1995 i que ens hauria de permetre també l'estabilitat econòmico-financera. Fent una mirada retrospectiva, ens podem sentir satisfets per haver aconseguit fer una bona part de tot el que vam projectar fa quatre anys, tot i que alguns dels objectius que ens vam fixar llavors els hem assolit amb més retard del previst. No obstant això, cal valorar dues coses: d'una banda, que el creixement que hem experimentat ha tingut lloc en un moment de decreixement econòmic general que encara perdura i, de l'altra, que hem fet coses per donar resposta a les necessitats del nostre entorn que no havíem planificat. No voldria que ningú veiés cap signe de triomfalisme en aquestes paraules, sinó més aviat l'ànim de fugir de l'eterna, encara que real, música de fons del "no hi ha recursos, no hi ha recursos".

Tot i que la manca de recursos és una realitat que no podem defugir i que ens dificulta mol-

tíssim les possibilitats d'inversió, no es pot acceptar com un argument per aturar-nos i no intentar continuar avançant. Avançar amb el ritme que l'economia de Sanitat ens ho permeti. Ens hem demostrat que en èpoques de crisi també es poden fer coses. Potser assumint més costos de finançament, però es poden fer coses.

Les crisis tenen aspectes negatius, però crec que també poden servir per despertar la imaginació i l'enginy per buscar i aprofitar les oportunitats, com també per veure la necessitat de planificar acuradament els nostres objectius.

Mirant cap endavant i amb l'experiència d'haver sabut resituar la nostra institució en moments crítics per a la sanitat del país, no ens hauria de fer por afrontar nous projectes, sempre amb tota la prudència i l'esperit crític necessaris. Tenim la responsabilitat ètica i social de continuar reflexionant per adequar amb flexibilitat la nostra oferta a les necessitats de la societat. Es per això que hem d'anar pensant en els objectius per al 98 i en les grans línies d'actuació de futur. El repte més important que tenim per a l'any vinent són les consultes externes. Esperem poder superar les dificultats econòmiques i encetar aquest projecte arquitectònic, organitzatiu i assistencial que ja ens empeny amb la força de les 400 consultes diàries actuals. Altres objectius que mereixen tota la nostra atenció són completar el projecte de l'UCI amb la utilització dels quatre llits restants i la millora dels sistemes d'informació, entesa com un canvi del sis-

tema informàtic que faci més eficaç la utilització del recurs informació a tots els nivells: organitzatiu, administratiu i també clínic.

Sobre les línies de futur a mig termini cal parlar del projecte que hem elaborat per a la creació d'una Unitat integrada de Salut Mental. Aquest projecte s'hauria de posar en marxa en perfecta coordinació amb el Servei Català de la Salut, l'Assistència Primària i l'Ajuntament per tal d'utilitzar amb la màxima eficiència els recursos. Una altra línia d'actuació de futur és la potenciació i la millora tecnològica dels serveis centrals de diagnòstic, per la qual cosa haurem d'estar molt atents a la possibilitat que es projecti la instal·lació d'una unitat de ressonància magnètica a la comarca. Això significaria un important salt qualitatiu en la rapidesa del diagnòstic, que repercutiria molt positivament en la qualitat prestada pels serveis clínics.

En un altre ordre de coses, l'any vinent ens portarà un esdeveniment històric al qual volem donar la magnitud i la importància que la nostra institució i la ciutat de Granollers mereixen: el 75è aniversari de l'edifici històric del nostre Hospital. Espero que els actes, tant els de caràcter més lúdic com els més científico-acadèmics, siguin tot un èxit de participació, tant dels professionals de l'Hospital com de la ciutadania en general. Que l'Hospital celebri el 75è aniversari estarà bé, però encara serà millor que Granollers celebri els 75 anys del seu Hospital. Tenim tot el 98 per aconseguir-ho.

Camil Escáñez
Director General